>>>>> ПИТАЛИ СМО: СТРУКОВНЕ КОМОРЕ У ЗДРАВСТВУ >>>>>>>>>

Зашто велики број здравствених радника одлучује да оде из Србије?

Проф. др Георгиос Константинидис,
директор Коморе здравствених установа Србије

КОМОРА ЗДРАВСТВЕНИХ УСТАНОВА СРБИЈЕ

Здравство је у Србији, нажалост, још увек категорија за куповање социјалног мира. Углед професије је драстично срозан протеклих година, у медијима предњаче негативни извештаји у вези са здравством и здравственим радницима, инсистира се на примерима несавесног лечења, лекарске грешке, корупције, тако да је временом формирана представа о здравственим радницима као о „грамзивим, корумпираним и бахатим незналицама."

Несхватљив је немар с којим се креатори овдашње политике годинама уназад односе према питању људских ресурса у здравству. Заправо, може се рећи да се кадровска политика у српском здравству сводила на заинтересованост одређених политичких кругова да на чело здравствене установе поставе свог човека. Мање више ту је прича о људским ресурсима почињала и завршавала се, због чега је проблем у овој области ескалирао на неколико различитих нивоа и сада озбиљно угрожава функционисање система.

О мерама за спречавање одлива кадрова би се могло доста причати, али овога пута само један врло прост,значајно повећати плате запосленима у здравству Србије.

То би требало урадити што пре. Што касније ово урадимо повећање ће морати бити веће и болније за државни буџет, а ефеката ће бити слабије јер ће најбољи већ отићи. Да је то извесно у блиској будућности сведочи нам пример из суседне Румуније, наиме Румунски парламент усвојио је закон према ком ће од јануара 2018. плате лекара бити повећане са 1000 на 2700 евра а плате медицинских сестара са 530 на 900.

Што рече уводничар једних новина: Зар су само Румуни схватили да морају да плате лекаре и професоре уколико хоће да их неко сутра лечи и учи? Зар заиста морамо до сваког закључка долазити емпиријом и недаћама по сопственој кожи?

Радмила Угрица,
директорка Коморе медицинских сестара и здравствених техничара Србије

Најчешћи узроци одлазака младих сестара и здравствених техничара из Србије су дуго чекање на запослење, велики периоди рада на одређено време, као и социо-економски фактори као што су ниска примања, нерешени стамбени проблеми, сменски рад без адекватне надокнаде.

Једно од кључних решења које би могло да допринесе смањењу одлива кадрова у иностранство је смањење хиперпродукције кадрова, успостављање сарадње на релацији здравствених установа и просвете и израда адекватних кадровских планова на свим нивоима здравствене заштите и убрзавање процеса запошљавања. Такође, зараде морају да буду повећане и то увођењем плаћених дежурстава, посебно плаћеног рада за викенд и празнике и повећањем накнаде за приправност по узору на лекаре.

Тежак и одговоран рад без савремених помагала у спровођењу здравствене неге често доводи до професионалних обољења па млади људи теже за бољим условима рада. Набавком савремене опреме за негу био би олакшан тежак физички рад медицинских сестара и техничара и смањена професионална оболења.

Потребно је јасно дефинисати делокруг рада, опис послова, јасне процедуре како би медицинске сестре и здравствени техничари имали више времена да се баве здравственом негом на свим нивоима здравствене заштите и максимално се посвете својим пацијентима.

Сви ми у здравственом систему Србије као и корисници наших услуга треба да уложимо додатни напор како би имали задовољног здравственог радника и задовољног корисника здравствених услуга.

Проф. др Витомир Константиновић,
директор Стоматолошке коморе Србије

STOMATOLOŠKA KOMORA SRBIJE

Један од разлога за одлазак је немогућност проналажења запослења по дипломирању и обављеном стажу, а други разлог су ниска примања по основу рада.

Мишљења сам да је преко потребно покренути питање уписне политике и утврдити јасне критеријуме за потребом школовања здравственог кадра, како је то у многим земљама .

Потребно је и унапредити положај и углед здравствених радника, мотивисати их да остану у земљи. Један од начина је и утврђивање минималне зараде за здравствене раднике која би морала бити већа у односу на постојећу.

Потребно је стимулисати младе здравствене раднике у смислу предузетништва и приватног сектора, као и олакшица за оснивање ординација и осталих здравствених установа.

У том смислу сам испред СКС већ обавио разговоре са представницима Пореске управе и Министарства финансија и верујем да ће у том смеру држава имати слуха и могућности реализације.

На послетку, истакао бих да би струковне коморе као установе у којима се окупљају сви здравствени радници морале бити партнер држави у погледу уређења поменутог питања. Тренутна сарадња између комора здравствених радника је круцијална и већ постојеће активности као и будуће, морају допринети унапређењу положаја здравствених радника и здравственог система у земљи. Референтне установе и институције у држави требало би да препознају значај наведене сарадње, као што је и са Министарством здравља у том смеру започета сарадња, која ће верујем бити на још већем нивоу.

Прим. др сц. мед Славица Цимбаљевић,
директорка Коморе биохемичара Србије

KOMORA BIOHEMIČARA SRBIJE

Након завршетка факултета младе колеге којима је Комора биохемичара Србије надлежна комора, долазе у комору ради уписа и стицања права на лиценцу, односно права на самостални рад и већ у првом контакту са њима видимо да постоји жеља за радом, ентузијазам и велике амбиције.

Већина њих има планове да раде у нашој земљи и сматрају да могу и даље доста да науче од старијих колега. Неопходно је искористити тај моменат и што пре их укључити у здравствени систем наше земље, посебно што постоји потреба за здравственим радницима, ја наравно највише могу да говорим о биохемичарима.

Код младих колега тренутак када почиње размишљање о одласку у иностранство је када у дужем временском периоду не успеју да се запосле, па и тада један број наставља да се усавршава кроз волонтерске специјализације али и да прави планове за одлазак.

Волонтерски рад је применљив у почетним фазама како не би дошло до удаљавања од струке, али у дужем временском периоду неопходно је заснивање радног односа што би свакако смањило одлазак младих колега.

Код колега који већ раде мишљења сам да обезбеђивање добрих радних услова, адекватне плате, безбедности на радном месту, постојање услова за стручно усавршавање и напредовање у каријери, јача мотивацију и задовољство на радном месту чиме се смањује потреба за одласком.

У једном испитивању које је Комора биохемичара Србије спровела међу својим члановима, убедљиво на првом месту било је мишљење да је потребно побољшање статуса здравствених радника у друштву. Велики број колега сматра да је неопходно повећање броја запослених здравствених радника, како би се повећала ефикасност а тиме и задовољство како пацијената тако и здравствених радника.

Уз све набројано, враћање достојанства медицинској струци и успостављање новог поверења и међусобног уважавања здравствених радника и пацијената је важан циљ коме Комора биохемичара Србије заједно са осталим коморама здравствених радника у сарадњи са Министарством здравља РС тежи и ставља акценат у свом деловању. //